

[Jørgen Jørgensen.]

ærede Arbejds- og Socialminister, som har dette under sin Ressort, ikke er til Stede, vil jeg ikke give Anledning til nogen Debat, men blot sige, at naar vi nu skal i Gang med en ny Forsvarsordning, maa det være naturligt, at al den Forsorghjælp, som skal til som Følge af Militærudannelse, bliver lagt ind under de militære Afdelinger, saa at man faar de militære Udgifter for sig og alle andre Forsorgsudgifter for sig. Jeg gentager, at jeg slet ikke taler ud fra den Betragtning, at der skulde være noget som helst uværdigt i at søge Socialkontorerne, aldeles ikke, men alene ud fra den Betragtning, at de Udgifter, der er en Følge af de militære Forpligtelser, bør administreres og betales af Staten og ikke delvis af Kommunerne.

P. N. Petersen (Røje): Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting. Nødvendigheden af denne Haandsrækning til de indkaldte og de Familier, som de har Forsørgerpligten over for, er saa indlysende, at der ikke kan være nogen Uenighed herom. Men nægtes kan det ikke, at dette saa uskyldigt udseende Lovforslag er et nyt Bevis paa, hvor haardt vi trænger til at faa udskrevet Valg til Folketinget, saa at vi kan faa tilvejebragt en Regering, som ikke behøver at regne med mere eller mindre ukendte Størrelser og Hensyn, men alene støtter sig til et Flertal i Folketinget af en eller anden Art.

Havde vi haft en saadan Regering, vilde dette Lovforslag næppe være kommet fra det høje Folketing i den foreliggende Skikkelse, da det under Forhandlingerne der har vist sig, at der var en ret stærk Modstand imod, at disse rent militære Udgifter blev administreret af Socialkontorerne — hvad jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har været inde paa. Det er ikke en Hjælp, der i det enkelte Tilfælde bør fastsættes efter en mere eller mindre mild Bedømmelse af Trangen, en Vurdering, der altid giver Hjælpen noget af en Almisses Præg. Nej, der bør tilstræbes en Ordning, som i sig selv viser, at det er en Ret, som de indkaldte har, naar de bliver revet bort fra det civile Liv. Derfor maa denne Opgave overføres til Militæradministrationen, saa snart Lejlighed dertil gives. Det er beklageligt, at disse rent militære Udgifter i sin Tid blev smuglet ind i Forsorgslovgivningen, selv om det var noget forsonende, at de til at begynde med blev

refunderet fuldt ud af Statskassen, hvorved deres særlige Karakter i nogen Grad blev understreget. Men senere er dette desværre ændret saadan, at ca. $\frac{1}{8}$ af Udgifterne er væltet over paa Kommunerne, for at de sociale Udvalg ikke skal skønne alt for rigeligt til de indkaldtes Fordel. Det er en Ordning, som hverken de indkaldte eller det offentlige i Længden kan være tjent med.

Der er ingen, der i højere Grad end jeg anerkender Værdien af den politiske Fredstilstand, som raader her i Landet i denne Overgangstid, og jeg betragter det som en stor Lykke, at den nuværende Regering blev dannet for at lette Overgangen til mere normale Tilstande, men der er jo ogsaa en Revers paa Medaillen, og den viser, at det saglige Arbejde lider derunder. Lovforslagene skal ifølge Sagens Natur helst gennemføres noget nær i den Skikkelse, hvori de er forelagt, og derfor er det vanskeligt at gennemføre Ændringer i det hele taget. Det højeste, man i Almindelighed kan drive det til, er at gøre sine Synspunkter gældende i de Betænkninger, Udvalgene afgiver. Derfor er det undertiden de vidunderligste Ting, vi kan læse i disse Betænkninger.

Jeg ved derfor heller ikke, om det kan nytte at drøfte eventuelle Ændringer til det foreliggende Forslag. Vi maa nu engang regne med de til enhver Tid givne Forhold, og den Tid er jo forhaabentlig ikke fjern, da det folkelige Selvstyre atter kan komme til at virke efter sin Hensigt. Paa Baggrund af det, jeg her har sagt, anerkender jeg den højtærede Arbejds- og Socialministers gode Vilje til at række de indkaldte og deres Familier en hjælpende Haand, og jeg anbefaler Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for særlige Anliggender (Mogens Fog): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Omtale af Forslaget. Til det ærede Medlem Hr. Jens Jensens Bemærkninger om, at denne Hjælp ikke maa betragtes som en Slags Socialhjælp, men som en Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste, kan jeg for min Part fuldt ud slutte mig, og jeg kan sige, at den samme Betragtning har den højtærede Arbejds- og Socialminister lagt til Grund under Forhandlingerne i Regeringen, før Lovforslaget blev fremsat for Rigsdagen. Men jeg kan tilføje, at det overvejes for Øjeblikket, ved en Forhandling mellem Arbejds- og Socialministeriet og Krigsministeriet, om man kan tilvejebringe en mere praktisk og direkte Udbetalingsform end den, at de indkaldtes